

EEN GEZIN

Het kan je als ouder zomaar ineens overkomen. Een bijzonder gevoel van vreugde. Plots overvalt het je, bijvoorbeeld tijdens een gezinsuitje of 's avonds gezellig aan tafel, als je nog eens gaat kijken bij de kinderen die in bed liggen of zomaar op een ander willekeurig moment van de dag. Je kijkt ernaar en je bent blij dat je er deel mag van uitmaken: je gezin. Ik vraag me wel eens af of dat God ook overkomt. Want dat zijn we toch, zijn kinderen (Joh. 1:12-13). 't Ja, waarom zou het eigenlijk niet? Hij is immers een emotionele God. Zelfs een passionele God, zoals je Hem kunt zien in de Bijbelboeken Hooglied en Hosea. Voor God betekent dit niet dat Hij daarom niet rationeel is. Bij Hem is alles volmaakt in evenwicht, ook het verstand en het gevoel. Laat ik niet verder uitweiden, want ik zou dan spreken over dingen die ik niet begrijpen kan.

Het is niet altijd rozengeur en maneschijn. Soms gaat het ook eens goed mis. De kinderen willen maar niet luisteren. Ze maken een hoop herrie terwijl je even het nieuws wilt kijken. In een mum van tijd slagen ze erin om heel het huis ondersteboven te zetten, maar van opruimen komt er niet veel in huis. Ze kunnen aardig ruzie maken, maar zijn partners in het uithalen van kattenkwaad. Als het bedtijd is, blijkt hoe creatief ze wel kunnen zijn om tijd te rekken. Het zou een mens voor minder wel eens hoog komen te zitten. En ik vraag me soms wel eens af of dat God ook wel eens overkomt. 't Ja, waarom zou dat ook niet? Als zijn kinderen kunnen we er immers best wel eens een potje van maken, alleen of met elkaar of tegen elkaar. We hebben wel eens last van dovemansoren en iets mispeuteren zit er ook wel eens in. Wat mij betreft alvast genoeg – zo denk ik dan – om ervoor te zorgen dat het bij God wel eens hoog kan komen te zitten. Natuurlijk is God niet uit het lood te slaan. Hij kan er steeds mee overweg. Maar laat dat voor ons als zijn kinderen geen excuus zijn. Hij kan toornig worden

zonder te zondigen (vgl. Ef. 4:26a, Ps. 4:5a). Laat ik ook hier niet verder uitweiden, want ik zou dan weer opnieuw proberen te spreken over dingen die ik niet begrijpen kan.

Een gezin brengt ook heel wat drukte met zich mee. Zonder was het leven een stuk rustiger. Het is een heuse opdracht om alles te combineren: zelf gaan werken, het schoolwerk van de kinderen, hobby's, boodschappen doen, het huishouden draaiend houden, een klusje hier en daar en nog duizend en een andere dingen die er komen bij kijken. En niet te vergeten het gemeentelven. Je vraagt je soms wel eens af hoe je het allemaal hebt rond gekregen. Je zou er in de drukste periodes wel eens gestrest van geraken, zoals dat heet. Het lijkt wel alsof je het hoofd erbij verliest. Wat ben ik blij dat God de rustdag heeft ingesteld (Gen. 2:2-3). En ik vraag me wel eens af of het voor God niet een stuk rustiger was geweest zonder zijn huisgezin. Natuurlijk raakt Hij niet overwerkt. Hij bestuurt de hemel en de aarde en heeft daarbij ook tijd en oog voor elk van zijn kinderen. Ik ga weer niet verder uitweiden.

En toch is de slotsom van dit alles dat ik mijn gezin en alles wat er komt bij kijken voor geen geld van de wereld zou willen missen. En ik ben ervan overtuigd dat dit voor God niet anders is. Ik ben hartstikke blij met mijn gezin. En ik ben er zeker van dat dit voor God ook zo is. En ik ben ook heel blij dat ik deel mag uitmaken van Gods gezin. En dat God mijn Vader wil zijn en dat de Heer Jezus Christus in het gezin de 'eerstgeborene is onder de vele broeders' (vgl. Joh. 20:17, Rom. 8:29, Hebr. 2:10-13). Laat ik maar goed mijn best doen om een flink kind te zijn in het gezin, naar het voorbeeld van de unieke Zoon. Zodat mijn Vader meer plezier mag hebben in mij als zijn kind, terwijl Hij zijn grootste vreugde vindt in zijn geliefde Zoon.